

Pildil vasakult: Katrin Luts, Marleen Mägi, Ama Lehtmets, Helina Juursalu, Tiit Kõuhkna, Mari-Liis Kumm, Merike Martinson, Inna Kramer

Tiit Kõuhkna preemia laureaadid 2013

Tallinna Lastehaigla aasta parimaks arstiks oli dermatoloog Ama Lehtmets, parima noorarsti preemia sai gastroenteroloog Mari-Liis Kumm.

Parima õe tunnustuse pälvis vastuvõtuosakonna õde Helina Juursalu ning parima noorõe tiitli ämmaemand Marleen Mägi.

Need nimed said teatavaks lastehaigla traditsioonilisel jõuluhommikul, kui Tallinna Lastehaigla nõukogu ning preemiakomisjoni esimees Merike Martinson luges ette soovituskirjad, mille alusel komisjon otsuse oli langetanud. Mida parimate kohta sellel aastal kirjutati?

Parima arsti Ama Lehtmetsa

kohta kirjutas Kesklinna Lastepolikliniku juhataja Esti Põldmaa, et „ta on suurepärase ja asjalik kolleeg, oma töös korrektne ja põhjalik ning meeldiva hoiakuga. Ta peab oluliseks leida aega, et anda omapoolset tagasisidet nii kolleegile kui ka lapsevanemale. Ta on tunnustatud juhendaja residentidele.

Tänu tema 25 aasta pikkusele töökoemusele, pidevale enesetäiendamisele ja sihikindlusele on ta suutnud lahendada palju keerukaid haigusjuhtumeid.

Osaleb ühe haruldase haigusega tegeleva töörühma Euroopa komisjoni töös (bulloosse epidermiolüüsi töörühm). On Euroopa ühingu liige oma erialal. Kitsa eriala arstina töötades on ta omandanud ka täiskasvanute patoloogia tundmise, mis on kujundanud temast väga võimeka klinitsisti. Vabal ajal tegeleb foto-graafiaga.“

Noorarst Mari-Liis Kummi

esile tõstev soovituskiri pediaatriaosa-konnalt oli ehk pikim ning argumenteeritum, mis preemia ajaloo vältel ühegi noorarsti kohta kirjutatud ning kõlas: „Heaks arstiks saamine on protsess,

mille eelduseks on olla hea noor arst.

Heaks arstiks saab noor, kes oma erialast vaimustub, kes on valmis võtma vastu väljakutseid ja kes ei pea paljaks teha rohkem, kui tema kohustused ette näevad. Noor arst peab olema suuteline võtma vastutust, aga tunnetama ka piiri, kus kompetentsist puudu jääb ja siis omama julgust kolleegidelt nõu küsida.

Arsti amet tähendab elukestvat õpet. See teadmine ja selle teadmise järgi tegutsemine peab olema olemas juba arstiatmetit pidama hakates. Selle juures ei saa piirduda ametliku tööaja ja töö eest saadava tasu arvestamisega. Et saada oskusi ja kogemusi igapäevaseks praktiliseks tööks, peab noor arst omama piisavalt palju pealetükkivust ja initsiatiivi, mitte jääma ootama ja leppima pakutavaga.

Hea arsti ameti juurde kuulub ka oma töö analüüsimine ja tulemuste edasiandmine kolleegidele. Et olla arstina valmis oma teadmisi jagama, peab neid oskusi hakkama õppima juba noore arstina. See eeldab oma töö pikemaajase planeerimise ja avaliku esinemise oskuse õppimist ja lihvimist.

Ideaalse noore arsti kuvandit võiks täiendada lõputult, kuid enamusele eeltoodust vastab Mari-Liis Kumm.

Mari-Liis on oma õppeperioodi vältel teinud läbi ilmselge arengu. Esimestel aastatel oli Mari-Liis üliagar, olles alati valmis tegema ise kõike nüüd ja kohe, adumata alati reaalsust. Aastad on teda lihvinud ja Mari-Liisist on saanud oma

kompetentsi tunnetav, aga sügavalt vastutust tajuv noor arst, jäädes sealjuures jätkuvalt meditsiinist väga huvitatuks ja olles väljakutsetele avatud.

Mari-Liis on teinud hulgaliselt ettekandeid, seda nii noorarstide seminaridel, haigla kliinilistel konverentsidel kui ka Balti riikide lastegastroenteroloogide seminaril. Samuti tuli Mari-Liis suurepäraselt toime ettekande pidamisega peearstide täiendkoolitusel.

2013. aastal lõpetas Mari-Liis residentuuri ja töötab alates 2013. aasta sügisest pediaatriaosakonna täieõigusliku liikmena. Tema õlgadel on ühe lastehaiguste eriala – gastroenteroloogia – igapäevane kandmine. Meie arvates on ta sellega suurepäraselt hakkama saanud.

Boonusena on Mari-Liis avala suhtlemisega, alati positiivne ja rõõmsameelne, tuues meie osakonna ellu noorusliku vaheldust.

Meie osakonna töötajate ühine arvamus on, et Mari-Liis on vääriline saama 2013. aasta parima noore arsti aunimetust. See oleks üks tähis tema parimaks arstiks arenemise teel.“

JÄRGNEB LK 2

ALGUS LK 1

Parimat öde Helina Juursalu

esitles vastuvõtuosakond, kirjutades: „Helina Juursalu on suurte kogemustega vastuvõtutoa öde, kes on omandanud heal tasemel laste triaazi üldpõhimõtted. On olnud suureks abiks lastetriaazi süsteemi arendamisel ja juurutamisel.

Alati positiivne, rahulik ning mõistev nii laste kui ka lapsevanemate suhtes, kindlasti ka suureks abiks kõigile valvearstidele.“

Soovituskiri parima noorõe preemia määramiseks ämmaemand Marleen Mägile, mille olid allkirjastanud vastsündinute ja imikute osakonna juhataja **Liis Toome** ning õendusjuht **Marina Koroljova**, kõlas nii:

„Marleen töötab meie osakonnas selle aasta jaanuarist. Ta lõpetas Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli veebruaris 2013. Oma tööga on Marleen alati täpne, korrektne, konkreetne. Lapsevanematega leiab hea kontakti, käitub iga patsiendiga, lähtudes individuaalsetest vajadustest.

Marleeni iseloomustab soov uuteks teadmisteks, kogemusteks ja oskusteks. Osakonnas on ta alati rõõmsameelne ja abivalmis. Oskab luua meeskonda, kus kõik spetsialistid töötavad patsiendi olukorra parandamise eesmärgil.

Marleen on osakonnas välja töötanud andmebaasi ämmaemanda-imetamisnõustaja töö kvaliteedi hindamiseks, alustanud haiglaravijärgsete imetamiskonsultatsioonidega iseseisva vastuvõtuna ning teinud juba mitmeid häid ja sisukaid ettekandeid haige ja/või enneaegse lapse loomulikust toitumisest nii haiglasisesel kui –välisel koolitustel.

Marleeni-taoline spetsialist on iga osakonna unistuseks!“

Preemiast

Kandidaate said haigla osakondade ja üksuste juhid esitada 10. detsembrini, laureaadid sõelus välja preemiakomisjon. Kaalukausil oli kandidaatide erialane tegevus, motivatsioon, teadustöö jm saavutused. Vähem oluline ei ole kollegiaalsus.

Eraettevõtja ning Tallinna Lastehaigla Toetusfondi ühe asutajaliikme **Tiit Kõuhkna** isiklik panus on hoidnud preemiafondi üleväl 11 aastat, iga aastaga on ta auhinna-summasid suurendanud. Kui 1993. aastal oli parima arsti preemia suuruseks 10 000 krooni, siis sel ja eelmisel aastal on selleks juba 1800 eurot. Parim noorarst ja öde saavad 1200 ja parim noorõde 800 eurot.

Nimetatud summa laekub parimate pangakontole. 21%lise tulumaksu maksab preemiate eest riigile Tallinna Lastehaigla Toetusfond.

Anne Kleinberg: “Täiskasvanutel tuleks arutada, kuidas lapsi aidata, mitte pidada mõttetut dialoogi, kas kanep Eestis legaliseerida”

Tallinna Lastehaigla psühhiaatriakliiniku juhataja Anne Kleinberg ütles 15. jaanuaril eetris olnud “Pealtnägijas”, et kanepi tarbijaid ähvardab skisofreenia. On inimesi, kelle aju on nii tundlik, et nad saavad psühhoosi esimeste tarvitamiskordade järel.

“See on vene rulett (kui kiiresti areneb välja psühhoos, toim.), sa ei tea, millise geneetilise pagasiga sa sündinud oled,” ütles ta.

“Kui sinul on suurem tõenäosus haigestuda esmasesse psühhoosi, siis kanepit kasutades võib selle läve tuua madalamale ja sinul võib see haigus selle tõttu välja lüüa,” selgitas Kleinberg.

“Jah, see võib olla ka puhas kanepipsühhoos, mis läheb tarvitamise lõppedes mööda, aga inimene võib olla ka sihtgrupist, kel vallandub tõsine psühhoos, millest saab hiljem skisofreenia.”

Saates toodi mitmeid näiteid kanepiga alustanud noortest inimestest, kel-

lega juhtunu on hoiatuseks. Kleinberg rääkis ka murelikest kirjadest, mida tema endised patsiendid talle saadavad – nad ei saa hakkama ülikoolis õppimise ega suhetega ning töö leidmisel ootavad neid reeglina vaid viletsad valikud.

Seetõttu ei jaga Kleinberg ja tema kolleegid, kes teavad, mida tetrahüdrokannabinool ajuga teeb, Bob Marley’ tsiteerivate ja Hollandit eeskujuks toovate noorte kanepitarvitajate maailmavaadet. Mõnuaineid pruukivad lapsed kaotavad meelte nüristamise kaudu oma tulevikku, elukvaliteeti ja seda 14-aastaselt tihti ei mõisteta.

«See on suure inimese asi seda talle rääkida, et ta saaks aru, et kui sa nüüd piiri ei pane, siis 25-selt sul karjääri enam ei ole,» ütles Kleinberg, leides, et täiskasvanud peaksid arutama pigem, kuidas lapsi aidata, mitte pidama mõttetut dialoogi kanepi legaliseerimise poolt ja vastu Eestis.

LÜHIUUDISED

Ümarlaud haigete ja enneaegsete vastsündinute perikesksest ravist

MTÜ Lastekaitse Liit, UNICEF Eesti ning Eesti Lastearstide Selts (ELS) korraldasid koostööumarlaua, kus keskenduti haigete ja enneaegsete vastsündinute toetamisele perikeskse lähenemise kaudu haiglas viibimise ajal ja väljaspool.

Põhimõtet arvestatakse uuenevas lastekaitseeaduses ning ravi- ja hooldusprotsessis riiklikul tasandil. Lisaks arutati lapseõiguse konventsiooni täiendamist, muutuse sisseviimist rahvusvahelisel tasandil.

„Tähtis on lapse edasine elukvaliteet. Oskusliku meditsiiniabi kõrval on sama oluline ümbritseva keskkonna mõju, eeskätt kontakt ema ja isaga sünnijärgsel ajal, millel on lapse edasisele arengule ja lapse ning vanemate lähedussuhtes väga positiivne mõju,“ tões **Liis Toome**, ELS president.

Ümarlual leiti, et perikeskse ravi juurutamiseks ja rakendamiseks on vaja täiendavalt lapsevanematele hooldus- või lisapuhkust ning hooldaja toetuse põhimõtete ümbervaatamist. Ettepanekud haigete ja enneaegsete vastsündinute õiguste tagamiseks esitatakse riigikogu sotsiaalkomisjonile ning sotsiaal- ja välisministeeriumile.

Labor läbis ka sel aastal Soome sõltumatu kvaliteedikontrolli

2013. aasta 31. detsembril välja antud ja Labquality peadirektori **Mia Lindströmi** allkirja kandev tunnistus kinnitab, et EQAS (External Quality Assessment Schemes) sertifikaadi vääriliseks on peetud kõiki Tallinna Lastehaigla laboris tehtud testanalüüse/laboriuuringuid.

Kvaliteedikontrolli süsteemiga Labquality (Soome) on lastehaigla labor liitunud selleks, et jälgida ja parandada laborimeditsiini kvaliteeti ning saada tööle sõltumatu hinnang.

Sertifikaat kehtib üks aasta.

Valentin Sander

Kaks suurt sammu edasi

2014. aasta jaanuarist on toimunud kaks läbimurret neuroloogiaosakonna patsientide jaoks: Eesti Haigekassa on otsustanud rahastada nii eksoomide sekveneerimise uuringut kui baklofeenpumba paigaldamist lastele.

„Eksoomide sekveneerimine võimaldab avastada umbes 90% kõigist haigel esinevatest geenimutatsioonidest,“ ütleb Tallinna Lastehaigla neuroloogiaosakonna juhataja Valentin Sander. „Meetod on eriti tõhus keeruliste haigusjuhtude puhul, kus teised uurimismeetodid, sealhulgas ühe(kaupa) geeni uuringud tulemusi pole andnud.“

Maailmas on meetodit praktiseeritud mitmeid aastaid. Tartu Ülikooli Geenivaramu juurutas selle mõned aastad tagasi.

„Neuroloogiaosakonnas on nimetatud viisil seni eksperimenti korras uuritud kahte perekonda, kusjuures ühe patsiendi puhul välja muljetavaldavalt ekstrordinaarsed tulemused, mida siinkohal kommenteerida ei saa,“ ütleb Sander.

„Personaalne ravi on meie jaoks veel kauge muusika, praegu on meie eesmärk jõuda jälile haiguse lätetele. On geene, mis kodeerivad kindlaid valke, mille ülesandeks on käivitada kindel ainevahetuse kaskaad. Valgu puudumisel kujuneb välja konkreetsele haigusele iseloomulik funktsiooni muutus. Siit on personaalse meditsiini üldiselt pikk tee, kuid paljude haiguste puhul on esimesed sammud juba astutud.“

Ehkki uuring on kallis, 1500 eurot, leiab Sander, et hind on põhjendatud – arvestades, et iga eksoomi eraldi sekveneerimine välismaa laborites algab 300-st eurost ning võimalikke haigust vallandavaid geene võib ebaselge haiguspildi taga olla ka kümme.

Samas avaldab Sander lootust, et tehnika ja tarkvaravõimaluste arenedes hinnad langevad.

Teise uue rahastatava meetodina on haigekassa võtnud nimekirja baklofeenpumba paigaldamise organismi (Intrathecal Baclofen Therapy ehk ITB), mis töötab leevendada erinevatel põhjustel tekkinud lihastoonusemuutusi suurel hulgal raske liikumispuudega haigetel.

„Nende patsientide probleem ei ole ainult lihaste kangus, vaid ka selle tekitatud krooniline valu,“ on dr Sander öelnud, selgitades et innovaatilise meetodi abil viiakse ravim otse kesknärvisüsteemi, vajalikud ravimikogused on kordades väiksemad kui suukaudsel manustamisel ning kõrvaltoimeid saab vältida.

Ravimi pidevaks laekumiseks kesknärvisüsteemi paigaldatakse patsiendi kõhulihaste vahele kõrgtehnoloogiline pump, mis spetsiaalse toru kaudu ravimi seljaajukanalisse viib. Kogused on reguleeritavad kehavälise puldi abil.

Praegu arvab dr Sander, et pumbaravi vajaks 2–4 patsienti aastas ning 2014. aasta jaanuaris on neuroloogi vaateväljas kaks võimalikku patsienti. Et aga meetod ei sobi mitte kõigile lihastoonusemuutusega patsientidele, peab operatsioonile eelnema pikem uuringu- ja testperiood.

Seade maksab 15 000 eurot, lisandub operatsiooni maksumus, kulud tekivad ka pumba ravimiga taastäitmisel – 3–6 kuud kestev annus maksab umbes 1000 eurot. Esimese baklofeenpumba ostu ja operatsiooni eest detsembris 2012 tasus Tallinna Lastehaigla Toetusfond ning selle operatsiooni viis läbi dr Paali rahvusvaheline meeskond Berliini Charitee Kliinikust.

Kuidas vaatavad peolised tagasi Jänedal Musta Täku tallis toimunud lastehaigla jõulusimmanile 14. detsembril?

Gert Reisner, toitlustusteenistuse juhataja: töövälises õhkkonnas sõlmitud sidemed

Sellises sundimatus õhkkonnas pidu pidamise viimati Glehni lossis mituteist aastat tagasi. Rahvas tundis ennast vabalt ja pidutses sajaga. Suurimad ovatsioonid ja koolidiskoliku rõõmu kutsus esile lihtne teade sellest, et linnasõit on tund aega edasi lükatud – see näitas, et pidu oli saavutanud lae, kust oli raske lahkuda. Arvestades osavõtjate vanust, oli tantsumuusika hästi valitud. DJ täitis Mait Maltise esinemise vahelised pausid nostalgiahittidega kaheksakümnendatest ja üheksakümnendatest. Oli ka humoorikaid seltskonnamänge ja viktoriini Jänedal mõisa kohta käivate ajalooliste faktide peale. Üllatav oli, kui paljusid vastuseid inimesed teadsid – mõisa sidemeid Leninile atendaadi teinud naisega, seoseid Gorkiga jne. Selliste pidude eelis on, et kui töötajad saavad jutule väljaspool tööaega ja –rolle, tekivad teistlaadi sidemed, mis tulevad kasuks ka tööalasel.

Kaidi Lunge, neuroloog: tõeline maa sool

See oli teistsugune sundimatu nn pika-laua pidu viktoriinide, mängude, rohke jõulutoidu ja –napsuga. Kes tahtis, see tahtis. Kes tahtis, vaatas ringi. Jänedal rahvatantsijad olid väga toredad – sellised inimesed, kes kohalikkude elu ja traditsiooni alal hoiavad, ongi õige maa sool. Kuigi olin planeerinud tulla linna tund aega varem, ei viinud viivitus mind rõõpast välja. Ka elus ei lähe kõik plaanipäraselt. Tuleb säilitada võime võtta parim igast olukorrast.

Jelena Aljonushkina, Natalja Rõbakova, Jelena Tihhonova, laborandid: rohkem selliseid pidusid, palun!

Molotsõ! Meile meeldis kõik. Laud oli suurepärase, toit maitsev, head verivorstid, tort. Oli väga lõbus, kõik said tantsida. Pidusid meeldis nii, et keegi ei tahtnud lõpuks koju sõita. Oise linnasaabumise järel toimus igaüks isemoodi: kes võttis mitme peale takso, kes pakkus kaugele elavatele töökaaslastele öömaja.

Väga hästi organiseeritud simman, inimestel oli võimalus lõõgastuda ja end välja elada, näidata ennast ja näha teisi vabas keskkonnas. Kõike jätkus ja jäi ülegi. Aitäh, tahame veel selliseid pidusid!

Pille Karp, füsioterapeut: kes näppas meie auhinna?

Pidu on alati selline, nagu igaüks selle ise enese jaoks teeb. Meil, füsioterapeutidel, oli tore. Tantsisime, selleks olid meil kaasa võetud tantsupartnerid. Nuriseda ei ole millegi üle, välja arvatud üks intsident. Võitsime viktoriinis/võistlustel kaks auhinna: mina väikese Vana Tallinna ja Kaisa Martini shampuse. Sel ajal, kui meie tantsupõrandal olime, kadusid need laualt. Loodan, et võtjale vähemalt maitsets see, mis ta varastas.

Jelena Olesk, Viktoria Surgai, vastuvõtuosakonna õed: tantsisime nõrkemiseni

Ma ei mäletagi enam, millal me viimast korda end haiglapeol nii vabalt ja rõõmsalt oleksime tundnud. See oli väga ammu. Tantsisime nõrkemiseni, pidu oli vapustav, suur aitäh korraldajatele!

Lubage tutvustada: 3d

On 16. jaanuari keskpäev. 21. kooli 3d klassi suurtest akendest Raua tänaval paistab päikeseline talveilm. Lapsed sumisevad rõõmsalt. Algamas on inimese- ja tööõpetuse tund. Külalised, füsioterapeut **Inga Allikmäe** ja TLÜ doktorant **Jana Kadastik** rullivad tahvlile lahti teraapiavaiba, mille valmimisse õpilased paar kuud tagasi oma osa andsid.

Vaip on mõeldud kingituseks Kesklinna Lastepolikliiniku füsioterapia osakonnale, kus Inga töötab ning laste panus on endavalmistatud tutid ehk elemendid, mis takjakinnitustega halli aluskanga külge jäävad – neid saab hõlpsasti eemaldada ja tagasi kleepida. Oma mitmekesisuses on need silmale toredad vaadata ja käele põnevad kompida – just seda lapsed teevadki, võrreldes, kelle kätetöö kuidas välja tuli.

Idee autor Jana Kadastik, kelle juhendamisel see erivajadustega laste kognitiivsete oskuste arendamiseks mõeldud vaip sündis ja kes on lastele tuttav ka klassivenna emana, laseb õpilastel mõelda, milliseid harjutusi vaibaga ette võtta annaks. Üsna pea rändab meistriteos tahvlilt põrandale, kus see esmakordselt käiku lastakse.

Enne julgustab klassijuhataja **Sirje Uibo** Inga Allikmäed oma tööst rääkima ja lapsi talle küsimusi esitama.

Tõuseb kätemeri. Tukaga poiss tagareast tahab teada, miks Inga just füsioterapeutiks õppida tahtis ja natuke rüblikum poiss esiridadest pärib, kas lastepolikliinikus mõne lapsega tülli ka minnakse. Heleda peaga tüdruk uurib, kuidas Ingale tema amet meeldib ja teised lapsed, kui kaua tuleb füsioterapeudi juures käia ja kas Inga oma last ka on õpetanud.

Teiste asjade seas tuleb jutuks, miks on juhtunud, et üks või teine laps üldse

füsioterapiat vajab ja millist abi sellega võib anda. Mõnigi õpilane teatab seepeale soovist suureks saades füsioterapeudiks hakata. Inga Allikmäe paneb kuulajatele südamele, et ükskõik, kelleks nad tulevikus ka saada ei taha, tervist ja füüsilist tugevust, mis tuleb ainult trenni tegemisest ja liikumisest, läheb vaja igal elualal. Lõpuks näitab ta ühe õpilase kaasabil, milline on seljasõbralik koolilaua taga istumise asend. Lapsed vaatavad ja õpetaja on rahul.

Vaiba praktilise kasutamise võimaluste demonstreerimine toimub klassi tagaosas. Milliseid harjutusi sellega Kesklinna Lastepolikliinikus tegema hakatakse?

Vaiba keskjoonel saab käia/ühel jalal hüpata, hoides tasakaalu nagu köieltantsija. Elementidest saab kokku panna keerulise raja, kujutades ette, et need on kivid, millest mööda astudes kukutakse vette. Vaibast võib kujundada spordisaali põrandat, mille ühes otsas on kontrolljoon ja teises korv, kuhu visata „palli“. Suurimat painduvust ja jõudu vajav harjutus on, kus laps paigalseisust käte jõul ühest vaibaservast teise liigub, et ulatuda kõige kaugemal osutuvate „marjadeni“, haarab need ühte kätte ja läheb teise käe abil algasendisse tagasi.

Harjutused sooritatud, koguneb 3d nagu üks mees pildile ja ütleb cheese. Koolitund on läbi.

Põhjuseks, miks kaasata nii õrnas eas lapsi heategevusse erivajadustega eakaaslaste heaks, ütleb Jana Kadastik, et nii on võimalik kasvatada häid kodanikke, kes ei suhtu erivajadustega inimestesse põlguse või võõristusega. Hea kodanik märkab enese kõrval abivajajat ja tegutseb, saades aru, et alati ei ole raha kõik – suured asjad saavad alguse lihtsast teost ja suhtumisest.

JUUBELID

15. veebruar. Galina Kovtonjuk, arvutioperaator. 45

16. veebruar. Niina Trofimova, Kesklinna Lastepolikliiniku laboriarst, 75

Tervitused lastehaigla endiste töötajate lõunal.

EAP 2014

Eesti Arstide päevad toimuvad 3. ja 4. aprillil Nokia kontserdimajas. Registreerimine algab veebruaris.

Eesti Arstide Liidu koduleheküljelt saab lugeda, et avapäeval korraldab EAL eetikakomitee arutelu, kuidas arst enast ja oma tööd avalikkusele tutvustada võiks, miks mõni arst patsiendile ei meeldi ning miks ja mida arsti peale kaevatakse.

Eesti Perinatoloogia Selts esitleb võimalusterohket perinataalmeditsiini – lubatud on kõnelda ootustest ja võimalustest antenataalses diagnostikas, uuest tasemest kvaliteedikontrollis, eetilistest aspektidest reproduktiivmeditsiinis ning väga enneaegsete laste ravitulemist perinataalabi indikaatorina.

Parallelsessiooniks saavad külalised valida kaasaegse unemeditsiini, korraldajaks Eesti Unemeditsiini Selts.

Teise päeva esimeses sessioonis pealkirjaga „Parem ennetada kui kannatada“ käsitleb Eesti Infektsioonhaiguste Selts diagnostika, ravi ja vältimise aspektist 21. sajandi levinumaid infektsioonhaigusi, nagu hepatiidid, HIV, hospitaalinfektsioonid.

Eesti Nooremarstide Ühenduse teema on uued suunad patsiendi periooperatiivses käsitluses, samas võrreldakse neid ka vanade seisukohtadega.

Parallelsessioonid on alkoholismi ühiskondlikust rollist ja moodsast geenipõhiseid personaalmeditsiini – *pro et contra*.

Patsiendi tänu

2014. aasta jaanuaris on kvaliteediteenistusele laekunud kolm kirjalikku tänuavaldust patsientide vanematelt. Kaks korda on kiidetud kõrva-nina-kurguosakonda. Viimane tänuavaldus oli ägedate respiratoorsete infektsioonide osakonnale ja oli selline:

Väljendame sügavat tänu kogu ägedate respiratoorsete infektsioonide osakonnale.

Pärast korduvat ja tulemusteta pöördumist Soome meedikute poole Espoos, saamaks abi meie pojale, otsustasime tuua lapse viivitamatult Tallinna Lastehaiglasse Eestis. Teie õigustasite meie lootusi. Laps hospitaliseeriti kohe koos emaga eraldi palatisse. Teda uuriti, ta sai õiget ravi, tehti protseduurid. Teda jälgiti pidevalt, ravi korrigeeriti. Suhtumine oli soe, toit maitsev ja palat koristatud.

Kallid, suur tänu poja tervise eest. Ärge palun lahkuge Eestist, te olete vajalikud lastele siin. Kes meid siis edaspidi aitab kui mitte teie?

Perekond Matusihin